

Urząd Gminy Daszyna
Wpływno dnia 03 MAR. 2021
Nr 807/21 Zał.
p. Wojciński

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczyca, Pl. T.Kościuszki 1, Tel. (024) 388 72 00, Fax. (024) 721 32 17
sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczyca, 01.03.2021 r.

GKN.6824.1.2021.ED

DECYZJA

Na podstawie art.8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 703, zwanej dalej u.z.w.g.) oraz art.104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz.256 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Daszyna

o r z e k a m :

o uznaniu z dniem 05 lipca 1963 r. za mienie gromadzkie nieruchomości, położone w jednostce ewidencyjnej Daszyna obręb Jacków, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:

- nr 1 o pow. 0,2075 ha,
 - nr 10 o pow. 0,2024 ha,
 - nr 12 o pow. 0,1449 ha,
 - nr 29 o pow. 0,1482 ha,
 - nr 34 o pow. 0,1961 ha,
 - nr 52 o pow.0,2022 ha,
 - nr 55 o pow. 0,1996 ha,
 - nr 65 o pow. 0,0290 ha,
 - nr 68 o pow. 0,1037 ha,
 - nr 94 o pow. 0,4347 ha,
 - nr 106 o pow. 0,0337 ha,
 - nr 108 o pow. 0,1510 ha
- stanowiące drogi wewnętrzne o łącznej powierzchni 2,0530 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28 stycznia 2021 r., znak: RGG.6822.1.2021.MW Wójt Gminy Daszyna zwrócił się do Starosty Łęczyckiego o uznanie, na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, działek nr 1, 10, 12, 29, 34, 52, 55, 65, 68, 94, 106, 108 o łącznej powierzchni 2,0530 ha, położonych w obrębie Jacków, za mienie gromadzkie.

W uzasadnieniu, Wójt wskazał, iż działki nr 1, 10, 12, 29, 34, 52, 55, 65, 68, 94, 106, 108 o łącznej powierzchni 2,0530 ha, położone w obrębie Jacków stanowią drogi wewnętrzne wykorzystywane przez mieszkańców wsi jak i okolic jako drogi dojazdowe do pól.

Do wniosku załączono opinię, ustalenia Rady Sołeckiej Sołectwa Jacków oraz protokół z zebrania wiejskiego mieszkańców wsi Jacków z dnia 10 grudnia 2020 r.

Z treści załączonych dokumentów wynika, że wnioskowane nieruchomości stanowiły drogi już w latach powojennych i istnieją nadal. Przedmiotowe drogi stanowiły tzw. mienie

gromadzkie i służyło celom publicznym przeznaczonym do powszechnego użytku całej gromady. Drogi te są w powszechnym korzystaniu mieszkańców wsi i okolic jako drogi dojazdowe do pól i zabudowań. Od lat nie są remontowane, a niejednokrotnie wymagają prac remontowych.

Art.8 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowi, że starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art.1 ust.2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art.1 ust. 2 i 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicja mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962 r., Nr 64, poz.303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w §1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz.191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 5, poz.16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r. Sygn.IISA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj.5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust.2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, ustalono: Wśród dokumentów związanych z zakładaniem ewidencji gruntów w latach sześćdziesiątych, przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, odnaleziono operat polowy i obliczeniowy z kwietnia 1959 r. pod numerem 148/9/11/64 (zakończony 9 kwietnia 1961 r.) dla wsi Jacków.

W rejestrze pod pozycją nr 34 wpisano jako osobę władającą gruntem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej drogi publiczne działki nr 1, 10, 12, 29, 34, 52, 55, 65, 68, 94, 106, 108 jako tereny komunikacyjne-drogi.

W rejestrze ewidencji gruntów obrębu Jacków, odnowionym w 1978 r., w jednostce rejestrowej G-35 dla działek nr 1, 10, 12, 29, 34, 52, 55, 65, 68, 94, 106, 108, jako właściciel wpisano „Urząd Gminy Daszyna”, oznaczenie użytku „droga”.

Aktualnie w ewidencji gruntów i budynków działki nr 1, 10, 12, 29, 34, 52, 55, 65, 68, 94, 106, 108 figurują jako użytk „drogi” we władaniu samoistnym Urzędu Gminy w Daszynie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał że: w/w działki spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie, nieruchomości odpowiadają charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Przedmiotowe działki już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz.U.Nr 28, poz.169 ze zm.), miała charakter publiczny i społeczny. Nie były przeznaczone do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku jaki przysługuje właścicielom, a więc polegającego na wykorzystaniu wspólnego gruntu jako np. pastwiska, wygonu, lasu do pobierania drzewa i innych pożytków.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art.10 Kpa mieszkańcy wsi Jacków oraz Wójt zostali zawiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiałem dowodowym. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek Wójta Gminy poparty opinią Rady Sołectkiej należy uznać za zasadny i stwierdzić, że powyższe nieruchomości stanowią mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art.8 ust.6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art.7 ust.1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r.- Przepisy wprowadzające ustawy o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 32, poz. 191 z późn.zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r., z mocy prawa, stało się ono mieniem gminy, na obszarze której jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji.

P o u c z e n i e

1. Decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń sołectwa Jacków, Urzędu Gminy w Daszynie, Starostwa Powiatowego w Łęczycy oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy w Daszynie i Starostwa Powiatowego w Łęczycy oraz w prasie lokalnej.
2. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Łęczyckiego, w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.
3. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu. Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Daszyna – 2 egz.
2. Sołtys Sołectwa Jacków
3. a/a

Z up. STAROSTY
Alicja Michalska
p.o. Kierownika Referatu
GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCIAMI